

Furre-saken

Politietterforskningen rettet mot et medlem av Lund-kommisjonen er blitt karakterisert som utvist «ringeakt mot Stortinget». Jeg forutsetter at motivet for etterforskningen har vært å prøve å finne ut om Berge Furre i sin tid har opptrådt på en sådan måte at han er inhabil til å være medlem av en kommisjon med et slikt oppdrag som Lund-kommisjonen har hatt. I så fall er det ikke riktig å oppfatte denne etterforskning slik som Stortingets flertall synes å ha oppfattet den.

Saken er den at medlemmer av Lund-kommisjonen ikke bør kunne mistenkes for å være «inhabile». Det er på samme måte som når det gjelder en dommer. Det er *ikke* noe angrep på domstolens verdighet når det reises spørsmål om en dommers inhabilitet. Tvert imot er det en av de grunnleggende menneskerettigheter å få sin sak prøvet av en domstol som ikke er inhabil (se den europeiske menneskerettighetskonvensjon art. 6), og Lund-kommisjonen hadde et mandat som langt på vei måtte fortone seg som tilsvarende en domstol. Som formann for Lund-kommisjonen ble da også oppnevnt en høyesterettsdommer.

Medlemmer av en slik kommisjon som Lund-kommisjonen må *ikke* gis immunitet i den betydning at det skal være klanderverdig å prøve å finne ut om de har en fortid som gjør dem uskikket til å være medlemmer av kommisjonen. En annen sak er hvilken vekt eventuelle synder i fortiden skal tillegges. Det er et eget vurderingstema. Atter et annet vurderingstema er om ikke vedkommende polititjenestegren har andre og mer presserende oppgaver, og om ikke selve utgangspunktet for etterforskningen og den anvendte tid var svakt.

GUSTAV HØGTUN, advokat, Asker

H
P
50/15 - 96